

De Staat der Nederlanden
Ministerie van Financiën
T.a.v. de weledelgeleerde heer
Drs W.J. Bos
Korte Voorhout 7
2511 CW 's-Gravenhage
per aangetekende post
met bericht van ontvangst

Amsterdam, 28 januari 2009

Betreft: Vereniging van Effectenbezitters en Deminor vs. de Staat der Nederlanden

Excellentie,

Namens de Vereniging van Effectenbezitters ("VEB") en Deminor International SCRL ("Deminor") vragen wij uw aandacht voor het volgende.

De VEB behartigt krachtens haar statuten de belangen van aandeelhouders, daaronder de belangen van aandeelhouders in Fortis N.V.. Deminor is aandeelhouder van Fortis en heeft een soortgelijke doelstelling. Het beleid en de gang van zaken bij Fortis zijn inmiddels op verzoek van de VEB onderwerp van een door de Ondernemingskamer van het Gerechtshof Amsterdam bevolen onderzoek ex artikel 2: 345 BW. Reden om aan een juist beleid van Fortis te twijfelen is volgens de Ondernemingskamer onder meer de transactie die Fortis op 3 oktober 2008 met de Staat heeft gesloten en nagenoeg gelijktijdig blijkt te hebben uitgevoerd waarbij (kort gezegd) alle Nederlandse activiteiten van Fortis aan de Staat zijn verkocht.

Uit hetgeen in verband met de bovenbedoelde procedure is gebleken, concluderen de VEB en Deminor dat de Staat jegens de (toenmalige) aandeelhouders van Fortis onrechtmatig gehandeld heeft. Volgens de eigen stellingen van Fortis – die door de Staat niet zijn weerproken - was in de eerste dagen van oktober 2008 een situatie ontstaan waarin Fortis geen enkele keuze had dan om haar Nederlandse bancaire activiteiten aan de Staat te vervreemden teneinde het vertrouwen van de markt in dat bankbedrijf te herstellen. Fortis bevond zich jegens de Staat dus in een dwangpositie. De Staat heeft van die dwangpositie misbruik gemaakt. Ten eerste heeft zij een prijs voor de activiteiten bedongen die niet gebaseerd was op een onafhankelijke waardering, maar die juist significant achter blijft bij de laatste waardering van die activiteiten. Ten tweede heeft de Staat zonder enige noodzaak ook de verzekeringsactiviteiten in de transactie betrokken. Fortis heeft herhaaldelijk te ken-

nen gegeven dat zij die activiteiten niet wenste te verkopen, terwijl de desbetreffende activiteiten ook niet werden geconfronteerd met de liquiditeitsnood die de reden van de verkoop van de bancaire activiteiten was. Door jegens Fortis misbruik van omstandigheden te maken (art. 3: 44 BW) heeft de Staat ook onrechtmatig gehandeld. Het optreden van de Staat is in de visie van de VEB en Deminor des te laakbaarder nu zij zelf aan de noodtoestand waarmee Fortis werd geconfronteerd heeft bijgedragen door onmiddellijk voorafgaand aan de transactie twijfels te zaaien over de levensvatbaarheid van Fortis en door Fortis in het vooruitzicht te stellen dat zij, behoudens instemming met een transactie op door de Staat gedicteerde voorwaarden, onder toezicht van De Nederlandsche Bank zou worden geplaatst.

Het hierboven geschetste optreden van de Staat is niet alleen onrechtmatig jegens Fortis, maar ook jegens haar aandeelhouders. Volgens artikel 2: 107(a) BW behoorde Fortis terzake van een transactie als de onderhavige immers de goedkeuring van haar aandeelhouders te verkrijgen. Dit geldt ook indien uitgangspunt zou moeten zijn – zoals door Fortis wordt betoogd – dat de transactie met de Staat los gezien zou moeten worden van de transactie met de Belgische overheid. De transactie met de Nederlandse Staat bracht immers reeds op zichzelf een belangrijke verandering in de identiteit en het karakter van Fortis mee. De Staat heeft ten tijde van het sluiten van de transactie de toepasselijkheid van artikel 2: 107(a) BW onder ogen gezien en was er uiteraard mee bekend dat het bestuur van Fortis geen uitvoering gaf aan haar verplichtingen volgens die bepaling. Artikel 2: 107(a) BW strekt specifiek in het belang van de aandeelhouders van Fortis. Door Fortis niet alleen te dwingen tot een transactie die Fortis niet wenste maar het bestuur van Fortis bovendien te dwingen het bepaalde in artikel 2: 107(a) BW met voeten te treden, heeft de Staat ook jegens de aandeelhouders van Fortis onrechtmatig gehandeld. Anders dan de Staat in het kader van de enquêteprocedure heeft doen betogen gold in de onderhavige omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid geen uitzondering op artikel 2: 107(a) BW. Zou in theorie reeds een uitzondering op grond van spoedeisendheid denkbaar zijn, dan zou die slechts kunnen gelden indien en voor zover een transactie objectief onontkoombaar is en geen uitstel duldt. Hierboven is reeds opgemerkt dat de door de Staat afgedwongen condities van de transactie van 3 oktober 2008 veel verder gingen dan noodzakelijk was. Niet kan worden aanvaard dat de Staat door misbruik te maken van de noodtoestand waarin de bancaire activiteiten van Fortis verkeerden niet alleen het bestuur van Fortis tot deze transactie kon dwingen, maar ook nog de wettelijke bevoegdheden van de vergadering van aandeelhouders zou kunnen uithollen.

De VEB en Deminor zijn van oordeel dat de Staat gehouden is om de door de aandeelhouders van Fortis geleden schade te compenseren. Onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 3: 305(a) lid 2 BW nodig ik de Staat hierbij uit met de VEB in overleg te treden over de modaliteiten van deze schadevergoeding. Indien de Staat niet tot dergelijk overleg bereid is of dergelijk overleg niet binnen twee weken na de datum van deze brief in overeenstemming resulteert, behouden mijn cliënten zich het recht voor de Staat in rechte te betrekken.

Teneinde een goede ontvangst van deze brief te verzekeren wordt deze zowel per gewone als per aangetekende post verstuurd. Deze brief wordt rechtstreeks aan U verzonden omdat

deze een op een rechtsgevolg gerichte aanzegging bevat. Kopie van deze brief richten wij aan uw advocaat.

Hoogachtend,

G.T.J. Hoff

J.M.K.P. Cornegoor